

FG Lookreis, Andalusië, 29/4-10/5/2025

We hadden er lang naar uitgekeken en dan konden we op 29 april 2025 eindelijk vanuit Antwerpen Airport vertrekken naar Andalusië. Inge had een doordachte route uitgestippeld en we waren dus op weg naar appelsienenbomen, flamenco en Moorse architectuur. Even vreesden we dat een Spaanse stroompanne of Belgische staking roet in het eten ging gooien voor de vlucht, maar dit werd beperkt tot enkel 2u vertraging.

Op onze eerste dag hebben we Ronda bezocht waar we naar beneden gewandeld zijn om daar de brug te fotograferen.

We hebben overnacht in hotel Fuerte Grazalema waar we een lekker buffet hadden en een fraai uitzicht op de bergen.

Woensdag 30 april ging verder via verschillende uitzichtpunten langs Zahara de la Sierra, typische witte dorpjes tegen de bergflanken, mooi.

We sliepen 's avonds in de Finca, dus deden we in de supermarkt onze inkopen om later daar zelf eten te maken.

De route naar de Finca was "beveiligd" met enkele poorten, maar gelukkig hadden we Gerard bij die onze persoonlijke "poorten- opener" werd gedurende de komende dagen.

Onze zelfgemaakte pasta werd door iedereen gesmaakt en ondanks de regen hadden we toch een gezellige dag/avond.

Op 1 mei zijn we in de ochtend in Berrocal aan de Rio Tinto gaan fotograferen, toch wel een plek waar velen naar uitkeken. De zon was ons gunstig gezind en dit gaf wel een supermooi effect op het water. In de namiddag hadden we een toeristisch treinritje langs deze rivier geboekt. Samen met een hoop kwetterende Spanjaarden, die ook een feestdag hadden, konden we genieten van het roodachtig water en de bizarre landschappen. Na het treinritje konden we ook nog naar de Corta Atalaya (een ondergelopen mijn) waar Stan nogal een discussie had met de Spaanse gids die bij hoog en bij laag vasthield aan een uitleg in het Spaans. In Spanje wordt Spaans gesproken en niks anders. Gelukkig is er tegenwoordig live Google translate, zodat we toch iets van zijn uitleg begrepen.

Op 2 mei hadden we nog een fotosessie bij de Rio Tinto. Het plan was om ook de stroomversnelling bij Puente Gadea te gaan fotograferen, maar daar moesten we vluchten voor een stortbui. Stan was net iets te laat en bleef schuilen. In deze omgeving konden we ook veel ooievaars spotten. Kletsnat reden we door naar El Rocio.

El Rocio, daar waar de tijd is blijven stilstaan. Straten zijn niet geasfalteerd en normaal zanderig, maar nu met al die regen, kletsnat met serieuze plassen en putten.

Mensen gaan vooral te paard door het dorpje en 's avonds was er nog een toestroom van feestelijk geklede mensen... wat een unieke sfeer en zeer fotogeniek!

Een leuke afsluiter van de dag was de verjaardag van Nancy, met tapas, sangria, andere drankjes en de charmante bediening van Manuel bij restaurant Cristina.

Op tijd het bed in. In de vroege ochtend hadden Nancy en Ronny al de eerste 6 flamingo's op het meer gespot. Na het ontbijt, wederom bij Cristina, hebben de anderen dan ook nog de flamingo's gaan fotograferen die ondertussen met honderden waren neergestreken op het meer.

We namen afscheid van het schattige El Rocio en reden naar Sevilla voor 4 nachten.

De eerste avond hebben we kriskras door de stad gewandeld, een tapa'tje gedaan en zijn we gaan shoppen. We zochten namelijk een warme trui. Het is altijd verraderlijk, de valies inpakken voor een reis. Je denkt aan de bestemming, maar het weer kan altijd anders uitpakken.

We ook hebben de eerste keer de Seta's verkend, maar omdat we onze statieven niet bijhadden, hebben we pas de dag erna een ticketje gekocht om naar boven te gaan.

Zondag 4 mei hebben we dan in Sevilla de fietstocht "Verborgene Parels" gedaan in de voormiddag.

In de namiddag waren er verschillende interesses. Gerard, Stan en Ronny gingen naar de voetbalmatch: FC Sevilla-Leganés, die eindigde op 2-2.

Inge, Nancy en Marja kuierden ondertussen door de straatjes. Een terrasje met een ijsje mocht niet ontbreken. Echter is het niet aangeraden om 2 bollen op een hoorntje te eten, want na 1 likje lagen de 2 bollen van Nancy al op de grond.

Jennie en Laurens hadden een momentje rust in het hotel ingelast.

's Avonds hadden we dan een ticketje om de Seta's by night te bezoeken, een bijzonder mooi kleurenspektakel was dit. De golvende vormen baadden in verschillende kleurentinten die naadloos in elkaar overvloeiden, van diepblauw naar vurig roos, en weer terug.

Hoe later op de avond hoe minder volk, wat dus handig was voor de fotografen onder ons. Nancy glipte nog eens een extra keertje binnen om nog een bijkomend lusje te doen.

De volgende ochtend had een rustiger verloop. Ronny, Nancy en Jennie hadden zich laten meevoeren op de Guadalquivir op een boottocht, maar dit was niet zo spectaculair.

De imposante kathedraal werd bezocht door Stan, Inge, Laurens en Jennie. Daarna dwaalden we samen door de sprookjesachtige paleizen en weelderige tuinen van het Real Alcazar, waar Moorse invloeden en christelijke bouwkunst in perfecte harmonie samensmolten.

Op dinsdag 6 mei waren het de paardenfeesten in Sevilla, de Feria de Abril. Een levendige en kleurrijke gebeurtenis, de elegante Spaanse dames in hun prachtige flamencourken, de heren in hun strakke pakken, de straten gevuld met fiere paarden en sierlijke koetsen. Het was een waar spektakel om te zien hoe de duizenden Sevillanen, jong en oud, op hun prachtig uitgedoste paarden en muilezels door de stad reden. Jammer dat de toegang tot de casetas (de tentjes) vaak privé is. Gelukkig voor Jennie en Laurens dat zij het juiste plekje hebben gevonden om toch de lokale lekkernijen en drankjes te ervaren.

Woensdag 7 mei, tijd om Sevilla achter ons te laten en te vertrekken naar Cordoba. We hebben tickets om de Mezquita te bezoeken en doen ook een paar Patio's. Dit is een feest waar de bewoners van Cordoba hun privé patio's, binnenkoertjes, openstellen voor het publiek. De gevels en muren, overladen met een bloemenpracht zijn een lust voor het oog. Het is prachtig hoe de bewoners hun privé-oases delen, een blijk van gastvrijheid en trots op hun Andalusische tradities. Het is wel begrijpelijk dat zo'n uniek evenement veel bezoekers lokt. Het aanschuiven om de patio's te bewonderen hoort er dan ook bij, maar je wordt beloond met de serene schoonheid van deze verborgen tuinen.

Na de tussenstop in Cordoba rijden we door naar onze volgende slaappleats Cortijo la Presa, sfeervol gelegen tussen de olijfbomen. Stan heeft een mooie dronefoto aan de Engelse eigenaren van de B&B bezorgd, wellicht is deze later op hun website te bewonderen. 's Avonds hadden we hier een heerlijk diner.

Donderdag 8 mei stond in het teken van Granada en het adembenemende Alhambra. het Nasridenpaleis, een meesterwerk van Moorse architectuur, met zijn ingewikkelde details en sierlijke vormen. En dan de Generalife, de tuinen waar water, groen en architectuur samenkomen in een oase van rust en schoonheid. Het was een onvergetelijke ervaring om door dit prachtige domein te wandelen.

Overnachten doen we in Guadix om op vrijdag 9 mei de grotwoningen aldaar te bezoeken. Hele woonwijken en een kerk zijn uitgehouwen in de rotsen, een uniek Andalusisch erfgoed.

Inge, Stan, Jennie, Laurens en Marja nemen het toeristische treintje, Ronny, Nancy en Gerard gaan te voet het dorp verkennen.

Na de unieke ervaring van de grotwoningen in Guadix trekken we naar de kust. We overnachten een laatste keer en dit aan zee in hotel Helios Costa Tropical in Almuñécar. De kamerupgrade voor iedereen was een aangename verrassing met zeezicht, een fles champagne en een bordje met aardbeitjes, en macarons.

De dame achter de receptie vroeg dan wel om haar een 10 als review op Booking.com te geven, wat we uiteraard zullen doen.

Op de laatste ochtend zwom er dan nog een school bruinvissen voorbij die we vanaf ons terras konden spotten.

We hebben een mooie tijd in Andalusië gehad, in leuk gezelschap en we sluiten af met enkele "wist je datjes":

- Jennie en Laurens niet met een kopie paspoort het Alhambra mochten betreden, ze moesten terug naar de auto om het echte paspoort te halen.
- Om ons tijdsslot te halen voor het Nasridenpaleis in het Alhambra, Marja snel in het invalidentoilet glipte, een bewaakster van het Alhambra Marja bijna uit het toilet sleurde, Marja plots haar voet heel pijn begon te doen, Marja dan toch op het invalidentoilet mocht, Marja het volgende stukje al mankend moest afleggen omdat ze door de bewaakster werd achtervolgd. Na 10 min ongeveer de voet wonderbaarlijk genezen was.
- Gerard en Stan stevig over de dieselprijs kunnen discussiëren.
- Er mogelijk een nieuwe kaartclub ontstaan is in Cortijo la Presa. Rikken werd heel intens gespeeld door Marja, Inge, Jennie en Ronny. De spelregels in NL en BE toch een beetje verschillen. Laurens een nieuwe schaaktegenstander ontdekt heeft in Stan. Gerard en Nancy het maar bij sangria gehouden hebben.

- Inge en Ronny voortreffelijke chauffeurs waren.
- Tijdens de autoritten vaak enkel Inge en Ronny wakker waren, de chauffeurs, de rest viel wel eens in slaap.
- Af en toe gaf Inge haar stuur af als de straatjes te nauw werden of er een heel steile helling kwam waar je op het hoogste punt de "afgrond" niet meer zag. Maar alles om het wondermooie viewpoint van de Badlands te bereiken.

- Nancy olijfolie verwarde met honing en thee met olijfolie dus niet zo lekker is.
- Jennie nu ook Aperol Spritz ontdekt heeft.
- Er soms twijfels zijn over de namen, is het Jennie Muis of Mous en Gerard of Gerardha ?
- Ronny er is geslaagd is om op dezelfde dag tot 2x toe ergens te gaan zitten waar net ervoor ook een duif gezeten had. Dit met een witte t shirt en trui.
- In Almuñécar het assortiment gefrituurde vis dat Laurens bestelde, wel heel extreem groot was, maar heel erg gesmaakt werd.

Andalusië 2025, het was een zeer geslaagde reis, vol avontuur, gelach en onvergetelijke momenten. En een dikke pluim voor Inge voor de gedetailleerde voorbereiding en dank aan Jennie, Laurens, Marja, Gerard, Inge, Stan, Nancy en Ronny voor het creëren van mooie herinneringen.

